FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (åttonde avdelningen)

den 1 juli 2009 *

I mål T-288/06,

Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. (tidigare Huta Częstochowa S.A.), Częstochowa (Polen), företrätt av advokaterna C. Sadkowski och D. Sałajewski,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av C. Giolito och A. Stobiecka-Kuik, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2006/937/EG av den 5 juli 2005 om det statliga stöd nr C 20/04 (ex NN 25/04) som beviljats företaget Huta Częstochowa S.A. (EUT L 366, 2006, s. 1), i den del det i beslutet förklaras att vissa

* Rättegångsspråk: polska.

stöd är oförenliga med den gemensamma marknaden och förordnas att Republiken Polen ska återkräva stöden,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av ordföranden M.E. Martins Ribeiro och domarna S. Papasavvas och A. Dittrich (referent),

justitiesekreterare: handläggaren K. Pocheć,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 4 september 2008,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 I artikel 8 i protokoll 2 om EKSG-produkter i Europaavtalet av den 16 december 1991 om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras

medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Polen, å andra sidan (EGT L 348, 1993, s. 2; svensk specialutgåva, område 11, volym 26, s. 4) (nedan kallat protokoll nr 2) föreskrivs följande:

”1. Följande är oförenligt med avtalets rätta funktion, om det kan påverka handeln mellan gemenskapen och Polen:

…

iii) Varje form av statligt stöd förutom de undantag som tillåts i enlighet med Parisfördraget.

…

4. Parterna godkänner att [Republiken] Polen, under de första fem åren efter avtalets ikraftträdande och genom undantag från punkt 1 iii, i omstruktureringssyfte undantagsvis kan bevilja offentligt stöd för EKSG-stålprodukter under förutsättning att

— omstruktureringsprogrammet är kopplat till en allmän rationalisering och kapacitetsminskning i Polen,

— det leder till att de företag som erhåller stöd efter omstruktureringen kan överleva under normala marknadsvillkor,

— beloppet och intensiteten av ett sådant stöd strikt begränsas till det absolut nödvändiga för att återställa en sådan överlevnad och att stödet gradvis sänks.

Associeringsrådet skall med hänsyn till [Republiken] Polens ekonomiska situation besluta huruvida femårsperioden kan förlängas."

2 Genom beslut nr 3/2002 av associeringsrådet EU–Polen av den 23 oktober 2002 om förlängning av den period som anges i artikel 8.4 i protokoll nr 2 (EUT L 186, 2003, s. 38) förlängdes den period under vilken Republiken Polen, på de villkor som anges i artikel 8.4 i protokoll nr 2, i omstruktureringssyfte undantagsvis får bevilja offentligt stöd för stålprodukter med ytterligare åtta år från och med den 1 januari 1997, eller till dagen för Republiken Polens anslutning till Europeiska unionen. I artikel 2 föreskrivs följande:

"[Republiken] Polen skall förelägga … kommission[en] ett omstruktureringsprogram och företagsplaner som uppfyller kraven i artikel 8.4 i protokoll [nr] 2 och har utvärderats och godkänts av landets nationella tillsynsmyndighet för statligt stöd (byrån för konkurrens och konsumentskydd)."

3 Genom protokoll nr 8 om omstruktureringen av den polska stålindustrin, som återfinns som bilaga till akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken

Slovakiens anslutning och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen (EUT L 236, 2003, s. 948) (nedan kallat protokoll nr 8), får Republiken Polen, med avvikelse från de allmänna bestämmelserna om statligt stöd, bevilja omstruktureringsstöd till sin stålindustri på grundval av de närmare bestämmelser som anges i omstruktureringsplanen och på de villkor som anges i detta protokoll. Däri föreskrivs bland annat följande:

”1. Trots artiklarna 87 [EG] och 88 [EG] skall det statliga stöd som [Republiken] Polen beviljat för bestämda delar av den polska stålindustrin för omstrukturering anses vara förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att

— den period som anges i artikel 8.4 i protokoll 2 … har förlängts så att det gäller fram till anslutningen,

— de villkor som anges i omstruktureringsplanen på grundval av vilka ovannämnda protokoll förlängdes uppfylls under hela perioden 2002–2006,

— de villkor som anges i detta protokoll är uppfyllda,

— inget statligt stöd för omstrukturering betalas till den polska stålindustrin efter anslutningsdagen.

2. …

3. Endast företag som förtecknas i bilaga 1 (nedan kallade ’stödmottagande företag’) skall vara berättigade till statligt stöd inom ramen för omstruktureringsprogrammet för den polska stålindustrin.

4. Ett stödmottagande företag får inte

a) vid sammanslagning med ett företag som inte anges i bilaga 1 överlåta åtnjutandet av det stöd som beviljats det stödmottagande företaget,

b) ta över tillgångar från ett bolag som inte ingår i bilaga 1 och som förklaras i konkurs under perioden fram till och med den 31 december 2006.

5. …

6. Det omstruktureringsstöd som beviljas de stödmottagande företagen skall fastställas mot bakgrund av de berättiganden som anges i den godkända polska stålomstruktureringsplanen och enskilda verksamhetsplaner godkända av rådet. Emellertid är utbetalt stöd under perioden 1997–2003 begränsat till ett belopp om 3 387 070 000 PLN.

…

Inget ytterligare statligt stöd skall beviljas av [Republiken] Polen för omstrukturering av den polska stålindustrin.

…

10. Alla senare ändringar i den övergripande omstruktureringsplanen och i de individuella planerna måste godkännas av kommissionen och vid behov av rådet.

…

18. Om övervakningen visar att

…

c) [Republiken] Polen under omstruktureringsperioden har beviljat ytterligare, oförenligt statligt stöd till stålindustrin och i synnerhet till de stödmottagande företagen,

skall övergångsarrangemangen i detta protokoll inte ha verkan.

Kommissionen skall vidta lämpliga åtgärder för att kräva att berörda företag betalar tillbaka sådant stöd som beviljats dem i strid med villkoren i detta protokoll.”

4 I artikel 7.5 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88] EG (EGT L 83, s. 1) föreskrivs följande:

”Om kommissionen finner att det anmälda stödet inte är förenligt med den gemensamma marknaden, skall den besluta att stödet inte får införas … ”

5 I artikel 9 i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av förordning nr 659/1999 (EUT L 140, s. 1) föreskrivs följande:

”1. Om inte annat anges i ett särskilt beslut, skall den räntesats som skall användas för återkrav av statligt stöd som beviljats i strid med artikel 88.3 [EG] vara en årlig procentsats som fastställs för varje kalenderår.

Den skall beräknas på grundval av genomsnittet av de femåriga räntesatser som tillämpas på transaktioner mellan banker för september, oktober och november föregående år, plus 75 baspunkter. Om det är motiverat får kommissionen höja räntesatsen med mer än 75 baspunkter avseende en eller flera medlemsstater.

…

4. Om tillförlitliga eller jämförbara uppgifter saknas eller under exceptionella omständigheter får kommissionen, i nära samarbete med de berörda medlemsstaterna, för en eller flera medlemsstater fastställa en räntesats för återkrav av statligt stöd på grundval av en annan metod och med stöd av de upplysningar den förfogar över.”

6 I artikel 11.2 i förordningen föreskrivs, vad beträffar tillämpningsföreskrifterna för räntesatsen, följande:

”Räntan skall kapitaliseras fram till den dag då stödet har återbetalats. På den upplupna räntan från föregående år skall ränta löpa varje efterföljande år.”

Bakgrund till tvisten

7 Målet rör omstruktureringen av den polska stålproducenten Huta Częstochowa S.A. (nedan kallad HCz). Företaget omstrukturerades under åren 2002–2005. Tillgångarna i HCz överfördes därvid till nya företag:

— År 2002 bildades Huta Stali Częstochowa sp. z o.o. (nedan kallat HSCz) för att HCz:s stålproduktion skulle kunna upprätthållas. HSCz hyrde HCz:s produktionsanläggningar av konkursförvaltaren och övertog de flesta anställda. HSCz:s moderbolag var Towarzystwo Finansowe Silesia sp. z o.o, vilket ägs till hundra procent av finansministeriet i Polen.

— År 2004 bildades bolagen Majątek Hutniczy sp. z o.o. (nedan kallat MH) och Majątek Hutniczy Plus (nedan kallat MH Plus). Samtliga aktier i dessa bolag ägs av HCz. MH övertog de ståltillgångar som tillhört HCz, och MH Plus övertog vissa andra tillgångar som behövs för produktionen.

— De tillgångar som inte avsåg produktionen (kallade stålproduktionsfrämmande tillgångar) jämte elproduktionsanläggningen Elsen överfördes till Operator ARP sp. z o.o. Operator lyder under Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. (organ som ansvarar för industriutvecklingen och som ägs av finansministeriet i Polen). Dessa tillgångar överfördes som betalning av de offentligrättsliga fordringar som var föremål för omstrukturering (skatter och socialförsäkringsavgifter).

8 Genom skrivelse av den 19 maj 2004 underrättade kommissionen Republiken Polen om sitt beslut att inleda ett formellt granskningsförfarande beträffande det omstruktureringsstöd som hade beviljats stålproducenten HCz. Beslutet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 12 augusti 2004 (EUT C 204, s. 6) (nedan kallat inledningsbeslutet) på det språk som var giltigt, det vill säga polska, efter en inledande sammanfattning på övriga officiella språk. Kommissionen beredde samtliga berörda parter tillfälle att inkomma med yttrande beträffande sakomständigheterna och den juridiska bedömningen i inledningsbeslutet. Yttranden inkom från Republiken Polen och fyra berörda parter.

9 Tvärtemot de tvivel som kommissionen hade först, kom den vid förfarandets slut fram till att omstruktureringsåtgärderna beträffande HCz enligt bestämmelserna i Ustawa o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (lagen om offentligt stöd till företag med stor betydelse för arbetsmarknaden av den 30 oktober 2002, Dz. U. nr 213, moment 1800, i dess ändrade lydelse) inte utgjorde något statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG. Däremot kom kommissionen fram till att HCz i olika former hade beviljats statligt stöd för åren 1997–2002. Kommissionen fann att stödet delvis var förenligt med den gemensamma marknaden, men förordnade att den del av stödet som bedömdes vara oförenligt med den gemensamma marknaden (19 699 452 polska zloty (PLN)) (nedan kallat det omtvistade stödet) skulle återbetalas.

10 Den 5 juli 2005 fattade kommissionen beslut 2006/937/EG om det statliga stöd nr C 20/04 (ex NN 25/04) som hade beviljats stålproducenten HCz (EUT L 366, 2006, s. 1) (nedan kallat beslutet). I artikel 3 i beslutet föreskrivs följande:

”1. Det statliga stöd till ett belopp av 19 699 452 zloty som [Republiken] Polen mellan 1997 och maj 2002 lämnade till [HCz] i form av driftstöd och stöd för omstrukturering av arbetskraften är oförenligt med den gemensamma marknaden.

2. [Republiken] Polen skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från [HCz], Regionalny Fundusz Gospodarczy, [MH] och [Operator ARP] återkräva det stöd som avses i första stycket och som olagligen utbetalats till [HCz]. Samtliga dessa företag skall vara solidariskt ansvariga för återbetalningen av stödet.

Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag då stödet ställdes till [HCz]:s förfogande till den dag det har återbetalats. Räntan skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kapitel V i … förordning nr 794/2004.

3. … ”

11 Enligt ett avtal av den 30 september 2005, som trädde i kraft den 7 oktober 2005, köpte ISD Polska sp. z o.o (med den dåvarande firman ZPD Steel sp. z o.o) (nedan kallat ISD), ett helägt dotterbolag till Industrial Union of Donbass Corp., samtliga aktier i MH och MH Plus från HCz. Dessutom köpte ISD de tio dotterbolag som tillhörde HCz. Enligt

ett annat avtal av den 30 september 2005, som också trädde i kraft den 7 oktober 2005, köpte ISD samtliga aktier i HSCz från Towarzystwo Finansowe Silesia sp. z o.o. På så sätt blev ISD ägare till HSCz, MH, MH Plus och tio andra dotterbolag till HCz.

12 Efter försäljningen bytte HCz firma till Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. (nedan kallad sökanden). Sökanden ägs fortfarande till hundra procent av finansministeriet i Polen, men har dock bara några enstaka fastigheter som inte har något samband med stålindustrin.

13 Genom skrivelse av den 17 februari 2006 hemställde kommissionen om att de polska myndigheterna skulle ange till vilken räntesats som de solidariskt ansvariga gäldenärerna i artikel 3.2 i beslutet skulle återbetala det omtvistade stödet. De polska myndigheterna föreslog i svarsskrivelse av den 13 mars 2006 vilka räntesatser som skulle tillämpas och enligt vilken metod räntan skulle beräknas. De polska myndigheterna föreslog särskilt att för åren 1997–1999 skulle man tillämpa det polska finansministeriets fasta obligationsränta i PLN med en löptid över fem år, och för perioden mellan år 2000 och det datum då Republiken Polen anslöt sig till Europeiska unionen skulle man tillämpa obligationsräntan, men med tioårig löptid. De polska myndigheterna ansåg också att räntan skulle uppdateras varje år och att räntan inte skulle beräknas på sammansatt basis, mot bakgrund av den mycket höga men snabbt sjunkande räntan på kapitalmarknaderna i Polen.

14 I skrivelse av den 7 juni 2006 till de polska myndigheterna fastställde kommissionen att räntan som skulle tillämpas på återkravet av stödet skulle vara det polska finansministeriets femåriga fasta obligationsränta i PLN för hela den berörda perioden och att räntan enligt artikel 11.2 i förordning nr 794/2004 skulle tillämpas på sammansatt basis.

Förfarandet och parternas yrkanden

15 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 18 oktober 2006.

16 Genom särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli samma dag ingav sökanden med stöd av artikel 242 EG en ansökan om interimistiskt beslut om uppskov med verkställigheten av artikel 3 i beslutet. Förstainstansrättens ordförande beslutade den 13 december 2006 att avvisa denna ansökan.

17 Till följd av att förstainstansrättens sammansättning delvis hade förnyats tilldelades en ny referent målet. Referenten förordnades därefter att tjänstgöra på åttonde avdelningen, och målet tilldelades följaktligen denna avdelning.

18 Då sökanden inte inkom med replik inom den föreskrivna fristen, som löpte ut den 16 mars 2007, har inte densamma lagts till handlingarna i målet.

19 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (åttonde avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet, att ställa vissa skriftliga frågor till parterna och att anmoda kommissionen att inkomma med vissa handlingar. Parterna efterkom rättens begäran inom den angivna fristen.

20 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 4 september 2008.

21 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten ska ogiltigförklara artikel 3.2 andra stycket i beslutet.

22 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten ska

— i första hand avvisa talan,

— i andra hand ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Upptagande till sakprövning

Parternas argument

23 Kommissionen har gjort gällande att sökanden, i strid med de formkrav som föreskrivs i artikel 44.1 i förstainstansrättens rättegångsregler, inte har anfört klara och tydliga

argument till stöd för sina grunder, så att kommissionen ska kunna förbereda sitt försvar och så att förstainstansrätten ska kunna pröva argumenten.

24 Sökanden har enligt kommissionen endast anfört tre allmänna påståenden till stöd för sina grunder. Större delen av grunderna i ansökan framgick av den sammanfattning som offentliggjordes i Officiella tidningen.

Förstainstansrättens bedömning

25 Det framgår av rättspraxis att för att en ansökan genom vilken talan väckts ska uppfylla de minimikrav som föreskrivs i artikel 21 första stycket i domstolens stadga och i artikel 44.1 c i förstainstansrättens rättegångsregler, ska grunderna för talan om ogiltigförklaring framgå därav på ett tillräckligt klart och precist sätt för att svaranden på lämpligt sätt ska kunna försvara sig, och för att gemenskapsdomstolen ska kunna pröva talan (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 17 mars 1994 i mål T-43/91, Hoyer mot kommissionen, REGP 1994, s. I-A-91 och s. II-297, punkt 22).

26 En talan ska följaktligen inte avvisas för att de krav som föreskrivs i artikel 44.1 c i rättegångsreglerna inte uppfyllts, när ansökan innehåller kortfattade uppgifter om de aktuella grunderna och det inte varit omöjligt för vare sig svaranden, som i sitt svaromål besvarade de argument som anförts, eller gemenskapsdomstolen att förstå de argument som anförts i detta hänseende (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 22 juni 1994 i de förenade målen T-97/92 och T-111/92, Rijnoudt och Hocken mot kommissionen, REGP 1994, s. I-A-159 och s. II-511, punkt 71).

27 I förevarande mål är ansökan förvisso mycket kortfattad. Den uppfyller emellertid de ovannämnda minimikraven. Det framgår nämligen av den utförliga argumenteringen i svaromålet avseende frågan i sak att kommissionen har kunnat försvara sig på lämpligt

sätt mot bakgrund av de uppgifter som angetts i ansökan. Det har även varit möjligt för gemenskapsdomstolen att pröva talan mot bakgrund av ansökan.

28 Förstainstansrätten avslår därför kommissionens invändning om rättegångshinder.

Prövning i sak

29 Sökanden har åberopat två grunder till stöd för sin talan. Som första grund har det gjorts gällande att artiklarna 87 EG och 88 EG samt artikel 7.5 i förordning nr 659/1999 åsidosatts. Den andra grunden avser ett åsidosättande av artikel 9.4 i förordning nr 794/2004.

Den första grunden: Åsidosättande av artiklarna 87 EG och 88 EG samt av artikel 7.5 i förordning nr 659/1999

— Parternas argument

30 Sökanden har gjort gällande att det enligt artiklarna 87 EG och 88 EG samt artikel 7 i förordning nr 659/1999 endast i två fall är tillåtet att anta ett beslut varigenom stöd som en medlemsstat beviljat förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden. Det är för det första tillåtet i fall stödet beviljats efter det att medlemsstaten anslöt sig till Europeiska unionen. Det är för det andra tillåtet i fall stödet fortfarandet är tillämpligt efter tidpunkten för anslutningen, fastän det beviljats innan medlemsstaten anslöt sig till Europeiska unionen.

31 Med hänsyn till att Republiken Polen anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 och med hänsyn till att beslutet att bevilja stöd till HCz mellan år 1997 och år 2002 inte var tillämpligt efter det att Republiken Polen hade anslutit sig, hade, enligt sökanden, inte kommissionen rätt att bedöma huruvida det omtvistade stödet var förenligt eller inte med den gemensamma marknaden. Kommissionen var följaktligen inte behörig att uttala sig om ränteberäkningen för tiden mellan den dag då HCz beviljades stödet och den dag då det faktiskt återbetalas. Kommissionen är endast behörig att ålägga en skyldighet att återbetala ränta från och med den 2 maj 2004 (det vill säga dagen efter det att anslutningsfördraget trätt i kraft) till och med den dag då betalning faktiskt skett.

32 Det stöd som Republiken Polen beviljat för åren 1997–2002 har inte kunnat inverka på handeln mellan medlemsstaterna, eftersom det avser marknaden i en stat som, vid den tidpunkt då det omtvistade stödet beviljades, inte var medlem i Europeiska unionen. Enligt sökanden omnämns inte heller HCz i bilaga 1 till protokoll nr 8, vilket innebär att merparten av dess bestämmelser inte är tillämpliga på företaget. Slutligen utvidgas inte heller kommissionens granskningsbefogenheter till att gälla för åren före Republiken Polens anslutning genom protokoll nr 8.

33 Kommissionen har inledningsvis påtalat att den inte ser något samband mellan artikel 3.2 andra stycket i beslutet och de ovannämnda grunderna. Kommissionen har därutöver tillbakavisat sökandens argument.

— Förstainstansrättens bedömning

34 Inledningsvis ska sambandet mellan den första grunden och de yrkanden som sökanden framställt klargöras. Yrkandena avser endast artikel 3.2 andra stycket i beslutet.

35 Sökanden har nämligen, för det första, gjort gällande att de villkor som föreskrivs i artiklarna 87 EG och 88 EG inte är uppfyllda, eftersom Republiken Polen vid tidpunkten för omständigheterna i målet var ännu inte medlem i Europeiska unionen och protokoll nr 8 var inte tillämpligt. Sökanden har således i huvudsak bestritt tillämpligheten i tiden (*ratione temporis*) av gemenskapsbestämmelserna avseende statligt stöd och med avseende på den personkrets som de riktar sig till (*ratione personae*).

36 För det andra fastställs det i artikel 3.1 i beslutet att det omtvistade stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden, medan den enda bestämmelse, nämligen artikel 3.2 andra stycket i beslutet, som sökanden har ifrågasatt endast rör ränteberäkningen.

37 Vid förhandlingen har sökanden följaktligen ombetts att klargöra innebörden av dess talan och yrkanden. Sökanden har som svar på denna begäran i huvudsak angett att syftet med den första grunden förvisso var att beslutet skulle ogiltigförklaras i sin helhet. Företagets ledning har emellertid ”på politiska grunder” beslutat att yrka på att i det fall talan bifalls på denna grund ska ogiltigförklaringen av beslutet begränsas till bestämmelsen avseende räntan, det vill säga artikel 3.2 andra stycket i beslutet.

38 Den första grunden ska följaktligen förstås på så sätt att den endast avser ogiltigförklaring av de räntor som ska betalas för tiden innan Republiken Polen anslöt sig till Europeiska unionen.

39 Vad för det första beträffar tillämpligheten i tiden (*ratione temporis*) av gemenskapsbestämmelserna avseende statligt stöd, är det i princip ostridigt mellan parterna att artiklarna 87 EG och 88 EG inte är tillämpliga på stöd som beviljats före anslutningen och som inte längre tillämpas efter anslutningen.

40 Kommissionen har därvid åberopat att protokoll nr 8 utgör *lex specialis* som stöd för att motivera sin behörighet. Det ska följaktligen prövas huruvida kommissionen genom bestämmelserna i protokoll nr 8 ges rätt att utvidga sin granskningsbefogenhet på området för statligt stöd till att omfatta det omtvistade stödet. Det ska även prövas huruvida bestämmelserna utgör en tillräcklig rättslig grund för att detta stöd ska förbjudas.

41 Protokoll nr 8 hänvisar till det stöd som beviljats under åren 1997–2003. Enligt protokollet är det tillåtet att bevilja ett begränsat stödbelopp för omstrukturering för denna period (det vill säga innan Republiken Polen anslöt sig till Europeiska unionen) till vissa företag som uppräknas i bilaga 1 till protokollet. Däremot är annat statligt stöd till omstruktureringen av stålindustrin förbjudet.

42 I punkt 6 första stycket i protokoll nr 8 föreskrivs särskilt att i vilket fall ska inte det totala stödbelopp som betalats ut under perioden 1997–2003 överstiga 3 387 070 000 PLN. I punkt 6 tredje stycket i protokoll nr 8 föreskrivs att Republiken Polen inte får bevilja ytterligare stöd för omstrukturering av den polska stålindustrin. Således framgår, i motsats till vad sökanden påstått, den retroaktiva tillämpningen av protokoll nr 8 av punkt 6 i protokollet. I punkten 6 hänvisas det till perioden 1997–2003.

43 Det framgår följaktligen av själva ordalydelsen i protokoll nr 8 att detsamma är tillämpligt på stöd som beviljats före anslutningen. Syftet med protokoll nr 8 var nämligen att inrätta ett övergripande system för beviljande av stöd för omstruktureringen av den polska stålindustrin, och inte endast att undvika en kumulering av stöd till de stödmottagande företagen.

44 Av detta följer att protokoll nr 8 utgör *lex specialis* i förhållande till artiklarna 87 EG och 88 EG. Genom protokollet utvidgas kommissionens granskningsbefogenhet på området för statligt stöd enligt EG-fördraget till att omfatta stöd som beviljats till förmån för omorganisationen av den polska stålindustrin under perioden 1997–2003.

45 Vad för det andra beträffar argumentet om tillämpligheten med avseende på den personkrets som protokoll nr 8 riktar sig till (*ratione personae*), i enlighet med vilket protokoll nr 8 inte är tillämpligt på företag som inte anges i dess bilaga 1, ska det erinras om att detta protokoll avser den polska stålindustrin i dess helhet, vilket om inte annat anges innefattar sökanden. I punkt 6 tredje stycket i protokoll nr 8 införs nämligen inte endast ett totalbelopp för stödet, samtidigt som alla andra stöd förbjuds som inte anges i punkten. I punkt 3 i protokollet föreskrivs nämligen uttryckligen att endast de företag som anges i bilaga 1 (stödmottagande företag) ska vara berättigade till statligt stöd inom ramen för omstruktureringsprogrammet för den polska stålindustrin. Om ett företag som inte anges i bilaga 1 kunde behålla obegränsade mängder av omstruktureringsstöd som erhållits före anslutningen, utan att minska sin produktionskapacitet som motprestation, skulle det innebära att protokoll nr 8 berövades sin betydelse.

46 Slutligen ska talan avvisas i den mån som sökanden har bestritt bestämmelserna i protokoll nr 8, eftersom bestämmelserna i protokoll nr 8 omfattas av primärrätten.

47 Talan kan således inte bifallas såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 9.4 i förordning nr 794/2004

— Parternas argument

48 Sökanden har kritiserat kommissionen för att den inte i beslutet har fastställt vilken räntesats som ska tillämpas vid återbetalning av det omtvistade stödet. Eftersom det inte hade fastställts någon femårig räntesats tillämplig på transaktioner mellan banker i Polen innan medlemsstaten anslöt sig till Europeiska unionen, borde kommissionen och Republiken Polen ha träffat en överenskommelse om detta i enlighet med

bestämmelserna i artikel 9.4 i förordning nr 794/2004. En sådan överenskommelse borde framgå av beslutet eller något annat av kommissionens beslut, eftersom det endast är då som det är möjligt för de företag som ska återbetala det statliga stödet att inleda en tvist i saken med de organ som fastställer räntan.

49 Kommissionen har bestritt dessa argument.

— Förstainstansrättens bedömning

50 Det ska erinras om, i den mån som sökanden har bestritt den metod som anges i beslutet enligt vilken räntan ska beräknas, att de konstateranden som görs i artikel 3.2 andra stycket i beslutet endast är av fastställande karaktär. Genom dessa konstateranden hänvisas nämligen endast till de relevanta bestämmelserna i kapitel V i förordning nr 794/2004. Metoden enligt vilken räntan ska beräknas föreskrivs nämligen i själva förordning nr 794/2004. Sökanden har emellertid inte anfört någon invändning om rättsstridighet avseende denna förordning.

51 Vad beträffar det påstådda behovet av att kommissionen och Republiken Polen träffar en överenskommelse, konstaterar förstainstansrätten följande. Kommissionen har i skäl 147 i beslutet uttryckligen föreskrivit att då en femårig räntesats tillämplig på transaktioner mellan banker inte hade fastställts avseende Polen för den period som det omtvistade stödet beviljades, bör, enligt artikel 9.4 i förordning nr 794/2004, den räntesats som är tillämplig vid återbetalning av detsamma ha sin grund i en tillämplig räntesats som är lämplig för denna period.

52 I artikel 9.4 i förordning nr 794/2004 föreskrivs endast att den räntesats som ska tillämpas vid återkravet ska fastställas ”i nära samarbete” med den berörda medlemsstaten. Det krävs således inte att det träffas en överenskommelse.

53 Av den skriftväxling som skett mellan kommissionen och de polska myndigheterna och som kommissionen inkommit med till följd av att förstainstansrätten ställt en fråga, kan utläsas att den räntesats som ska tillämpas vid återbetalning av det omtvistade stödet faktiskt har fastställts ”i nära samarbete” med Republiken Polen. I skrivelse av den 13 mars 2006 föreslog nämligen de polska myndigheterna det polska finansministeriets obligationsränta med en löptid över fem respektive tio år som räntesats för återbetalning. De polska myndigheterna ansåg också att räntan skulle uppdateras varje år och att räntan inte skulle beräknas på sammansatt basis, mot bakgrund av den mycket höga men snabbt sjunkande räntan på kapitalmarknaderna i Polen.

54 Kommissionen accepterade merparten av dessa förslag. Den ansåg förvisso att för enhetlighetens skull skulle endast obligationsräntan med en löptid över fem år tillämpas för perioden 1997–2004, i stället för att två olika räntesatser användes. Kommissionen förfogar emellertid över ett visst utrymme för skönsmässig bedömning när den i enlighet med artikel 9.4 i förordning nr 794/2004 fastställer den räntesats som ska tillämpas. Sökanden har för övrigt inte bestritt att endast en räntesats tillämpas.

55 Vad beträffar metoden enligt vilken räntan ska tillämpas, och särskilt den metod enligt vilken räntan ska beräknas på sammansatt basis, har kommissionen inte godtagit Republiken Polens argument avseende ränta på ränta. I artikel 11.2 i förordning nr 794/2004 föreskrivs emellertid uttryckligen att räntan ska kapitaliseras fram till den dag då stödet har återbetalats, och att ränta på den upplupna räntan från föregående år ska löpa varje efterföljande år. I artikel 13 i förordning nr 794/2004 föreskrivs dessutom att artiklarna 9 och 11 i densamma är tillämpliga på alla beslut om återkrav som delges efter den dag då denna förordning trätt i kraft. Eftersom förordning nr 794/2004 var i kraft i maj 2004, var den således tillämplig när beslutet antogs. Kommissionen var därmed skyldig att begära att räntan skulle beräknas på sammansatt basis.

56 Mot denna bakgrund och med hänsyn tagen till att de polska myndigheterna har föreslagit den omtvistade referensräntesatsen, kan kommissionen inte anses ha

åsidosatt sin skyldighet att fastställa den räntesats som ska tillämpas vid återbetalning av det omtvistades stödet i nära samarbete med Republiken Polen. Kommissionen har inte heller gjort någon uppenbart felaktig bedömning.

57 Kommissionen var slutligen inte skyldig att i beslutet uppge den räntesats som ska tillämpas vid återbetalning av det omtvistade stödet, eftersom den inte ens var skyldig att ange det exakta kapitalbelopp som ska återbetalas och eftersom kommissionen kunde nöja sig med att endast ange vilka metoder som medlemsstaten kunde använda sig av för att beräkna stödet (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 31 maj 2006 i mål T-354/99, Kuwait Petroleum (Nederland) mot kommissionen, REG 2006, s. II-1475, punkt 67 och där angiven rättspraxis).

58 Av detta följer att talan inte kan bifallas såvitt avser grunden om åsidosättande av artikel 9.4 i förordning nr 794/2004.

59 Eftersom talan inte kan bifallas på någon av sökandens grunder, ska talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

60 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (åttonde avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. ska ersätta rättegångskostnaderna.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 1 juli 2009.

Underskriften

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser . . . . . II - 2251

Bakgrund till tvisten . . . . . II - 2258

Förfarandet och parternas yrkanden . . . . . II - 2262

Rättslig bedömning . . . . . II - 2263

Upptagande till sakprövning . . . . . II - 2263

Parternas argument . . . . . II - 2263

Förstainstansrättens bedömning . . . . . II - 2264

Prövning i sak . . . . . II - 2265

Den första grunden: Åsidosättande av artiklarna 87 EG och 88 EG samt av artikel 7.5 i förordning nr 659/1999 . . . . . II - 2265

— Parternas argument . . . . . II - 2265

— Förstainstansrättens bedömning . . . . . II - 2266

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 9.4 i förordning nr 794/2004 . . . . . II - 2269

— Parternas argument . . . . . II - 2269

— Förstainstansrättens bedömning . . . . . II - 2270

Rättegångskostnader . . . . . II - 2272